

מ"ת 43007/04/14 - מדינת ישראל נגד א.פ.

בתי המשפט

מ"ת 43007-04-14
13 אוגוסט 2014

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופט אמיר דהאן

המבקשת

בעניין: מדינת ישראל

נגד

א.פ. (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עדי פנחסי

ב"כ המשיב עו"ד כץ

המשיב הובא על ידי הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המשיב לעיין מחדש בהחלטה מיום 2/6/14 לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב א.פ., יליד 1980 מהעיר אשדוד, נעצר ביום 24/4/14, וכתב אישום הוגש נגדו ביום 28/4/14.

כתב אישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי בתאריך 22/4/14, תקף את א.ר., בת זוגו ואם בנו, בכך שהיכה בה באגרופו, למחרת הלם בראשה באגרופ, 4 פעמים, כרך סמרטוט סביב צווארה, משך אותו בחוזקה, ואז תפס בחוזקה בסנטרה, גרר אותה למיטה, משך בידה, זרק אותה לעבר הרצפה. לאחר זמן מה בעט בה בגבה ובבטנה וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות. המשיב נעצר ביום 24/4/14.

עמוד 1

ראיות לכאורה:

הצדדים חלקו על הראיות לכאורה ובהחלטה קודמת מיום 14/05/2014 הכריע בית המשפט בעניין זה ומצא כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב אשר מקיימות סיכוי סביר להרשעה.

ראיות אלה נובעות מן המקורות הבאים:

- אמרת א.ר. מיום 24/4/14 שעה 16:38. באמרה זו מתארת הגב' א.ר. בבכי כי המשיב הכה אותה באגרופים, חנק אותה בסמרטוט וגרם לה חבלות. לאחר מכן תפס אותה וזרק אותה אל המיטה ונתן לה מכות בגב ובבטן.
- החוקרת מציינת כי הבחינה בחבלות ואף צילמה אותם בתמונות המסומנות ה' - יג'.

אומנם באמרות נוספות שמסרה המתלוננת, התכחשה המתלוננת לאמרה ראשונה זו, אך אין הדבר גורע מן הסיכוי הסביר להרשעה.

- אמרת מיכל עמרני מיום 27/4/14 תומכת את אמרת המתלוננת הראשונה, מיכל עמרני מוסרת כי היא עובדת סוציאלית של מרכז מתדון אשדוד וראתה את המתלוננת יום לפני תלונתה ויום אחרי תלונתה, שמעה את תלונותיה על המכות שהוכתה וראתה את הסימנים.

קיבלתי את טענות הסנגור בנוגע לאישום בכליאת השווא ולמצב הראיות לכאורה לגבי אישום זה:

כיום הודיעו הצדדים על מותה של המתלוננת, והסנגור טען כי הדבר מכרסם באופן משמעותי בחומר הראיות עד כדי אי קבילות.

אין ספק כי מותה של המתלוננת אכן מכרסם בחומר הראיות בהתחשב בכך שסעיף 10 לפקודת הראיות לא יכול לחול על אמרות שמסרה המתלוננת יומיים לאחר תקיפתה.

יחד עם זאת אמרתה של מיכל יגר עמרני על הדברים שראתה ושמעה עדיין קבילה ואמרה זו ניתנה ביום 23/4/14.

גם אז ספק אם יחיל בימ"ש את סעיף 10 (1) לפקודת הראיות שכן קשה לומר כי אמרה זו הייתה לאחר שהייתה למתלוננת ההזדמנות הראשונה להתלונן על מעשי אלימות ואין לראות בה משום חריג לכלל עדות השמועה.

הוראות סעיף 10 (א) (ב) לגבי קבילות לא נטענו ולא עולות בעניין חריג זה לעדות שמועה שכן לא נטען כי אמצעי פסול הוא זה שמנע מן המתלוננת לבוא להעיד.

זאת ועוד, המתלוננת טענה הן בפניי והן במכתבים והן באמרתה השנייה במשטרה טענות הסותרות את אמרתיה הראשונות ובוודאי שאם עין מותה המצער הקשה על בימ"ש להכריע בנכונות גרסותיה.

ראיות חיצוניות לעצם תקיפתה של המתלוננת קיימות אך אלו ראיות שיש בכוחם לסייע ולא מעבר לכך.

על אשר אירע בין המשיב למתלוננת יכולה להעיד המתלוננת לבדה בכפוף לחריגים שנקבעו בחוק.

במצב דברים זה אינני יכול לשלול על הסף את האפשרות שבימ"ש יקבל את אמרתיה של המתלוננת, אך בוודאי שמותה מביא לכרסום משמעותי בחומר הראיות.

עילת מעצר:

במסגרת הערכת מסוכנותו של המשיב עלה כי האירועים האלה בהם מואשם המשיב מגלמים תקיפה קשה אשר הותירה חבלות במתלוננת, קרתה מספר פעמים והייתה ממושכת למדי.

למשיב עבר פלילי בעבירת גניבה ישנה משנת 2000 אשר אינה מוסיפה למסוכנותו.

תסקיר שירות המבחן ציין כי המשיב מטופל טיפול פסיכיאטרי וצורך סמים מאז היותו צעיר לימים.

המתלוננת העלתה תמונה חיובית כלפי המשיב, העולה מדברי המתלוננת, עם זאת המתלוננת לא הכישה את התנהגותו האלימה של המשיב, כאשר נחקרה על ידי שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מכך שהמשיב אדם אלים בעל רמת מסוכנות גבוהה למתלוננת וכן וכי אופי הקשר בינו לבין המתלוננת מגדיל מסוכנות זו וכך גם הרגלי צריכתם של חומרים פסיכואקטיביים.

שירות המבחן בחן את החלופה אשר הוצעה לו כקילומטר מביתה של המתלוננת, בבית אימו הגב' ל. ואחיו מר א. והתרשם כי אין המדובר בערבים שבנסיבות העניין יהוו דמויות סמכותיות כלפי המשיב וימנעו ממנו לחזור ולהיות מעורב באלימות חוזרת כלפי בת זוגו.

שירות המבחן העריך אז כי נשקפת רמת מסוכנות גבוהה מן המשיב כלפי בת זוגו, חלופת המעצר קרובה לביתה ולפיכך לא המליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

גם בית המשפט לאחר ששמע את הצדדים ואת הערבים התרשם התרשמות דומה, ובהיעדר חלופה מתאימה הורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ברור מתסקיר שירות המבחן ומהחלטה הקודמת כי המסוכנות ספציפית כלפי המתלוננת וכי כיום לאחר

מותה המצער של המתלוננת חל כרסום במסוכנות זו ויש לראות בו כרסום משמעותי באשר גם שירות המבחן לא העריך כי המשיב מסוכן כלפי כל אדם אלא כלפי המתלוננת כבת זוגו בלבד.

אשר על כן מצאתי כי יש מקום להורות על שחרורו של המשיב מן המעצר בתנאים הבאים:

1. ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 15000 ₪ כל אחת אשר תחתמנה על ידי אביו של המשיב מר י.פ., אחיו מר א.פ. ואימו גב' ל.פ.. חתימתם של שני ערבים מתוך השלושה תשמש כבטוחה לשחרורו של המשיב.
2. המשיב ישהה עד ליום 1/10/14 בנוכחות אחד הערבים ויגור בבית הוריו ברחוב ... אשדוד.
3. שירות המבחן יכין תסקיר משלים אשר בו יפרט את דרכי הטיפול במשיב ואת מסוכנותו כלפי בנות זוג עתידיות ולאחר קבלת תסקיר זה יישקל שחרורו של המשיב מן ההשגחה הרצופה.
4. הפקדה במזומן בסך 2500 ₪.

זכות ערר לבימ"ש המחוזי בתוך 30 יום.

המזכירות תודיע לכב' השופטת שלו כי המשיב שוחרר עקב שינוי נסיבות הנוגע לראיות לכאורה ולמסוכנות, כב' השופטת שלו תשקול ניתובו המחודש של התיק.

שירות המבחן יכין תסקיר בעניין המשך התנאים המגבילים ובעניין טיפול עתידי של המשיב.

המזכירות תעביר העתק המבחן לשירות המבחן.

התסקיר יוגש תוך 60 יום.

ניתנה והודעה היום י"ז אב תשע"ד, 13/08/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט